

DOMOVINA

Uredništvo

je na Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek**, **sredo** in **petek** ter veča za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, za leto 6 kron, za Moskvo 3 kopejke. Za Ameriko in drugo deželo odliko več, kolikor znaša poština, namreč: Na leto 17 kron, za leto 8 kron 50 nov. Naročnina se pošilja upravitelju, plačaje se vnaprej.

Za iskerate

se plačuje od vsake poltintreje po 20 vintarjev za vsakkrat; za večje iskerate in susozkratno iskeranje znotraj popust.

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik“.

Poglavje o našem ženstvu.

Povdarja se sicer tujatam važnost stališča, ki ga zavzema žena v naši družbi, nismo pa tako prepričani o njenih nalogah v življenju, o važnosti vloge, ki jo igra pri vzgoji otrok, o njenem uplivu v družini in posredno tako v celi naši družbi, da bi temu primerano cenili vzgojo naše ženske mladine.

Po večini se danes pri nas misli, da dekleta je dovolj, da ume dobro gospodinjiti — tudi v takozvanih boljših krogih se na njih vzgojo ne polaga dovolj važnosti. Da umejo poleg najvažnejših predmetov ljudske šole še naice igrati na klavir in mogoče par besed slabo izgovarjati francosko, se misli, da je že več ko preveč. Ne pomisli se sicer večkrat, ima li mlada gospica sploh talent in smisel za muziko, jo li vsele tujji jeziki, ne, k. r. je to pač običajno, ker se je to učila gospa mama in mogoče tudi babica in prababica zato se mora hčerka tudi tega učiti.

Ne odrekamo, da ima muzika velik upliv na človeško srce, da je znanje tujih jezikov vršnih tudi potrebno, vendar to naj ne bo vse. Gojiti naj se mlada dežela vsestransko. Splošne izobrazbe treba ženi in v tem, kar njo najbolj veseli, v tem, za kar ima največ smisla, v tem se bo poglobila in razvila celo svojo dušo, svoje pravo osebnost.

Če danes zahtevamo od mladega moža, da se poleg svojih strokovnih študij bavi tudi z obširnimi vprašanji življenja in današnjih družbe, če povdarjamo, da je njuno potrebna medu splošna izobrazba, moramo to s tem večjim povdarkom zahtevati od naših žen.

One so poklicane, da prve mladi otroški duši dajo prvo brano, mehka in dovtorna duška otrokova srca prve pojme o svetu in življenju iz ust matere.

Mati ima po naravi velik upliv na razvoj svojih otrok, — njena velika duša se nadaljuje v duši otrokovi, pa tudi narobe.

Upliv žene v družini naj se ne podcenjuje. Ljubca velika duša druga, ljubca duša pa tudi podira; čudimo se stavi, ki raste, ne zdi se nam prava, a sčasoma se nam pod vplivom ljubezni ne zdi več tako neprikladna in privadimo se ji. Tako padamo in z nami naši ideali. In ljudje pravijo: Vri narodnjak je bil, vzpel pa je; Nenko za ženo in ves drug postaja; ali: bil je moč napredne misli, kar se je oženil, je ves spremenjen, ni mu mar za napredek, ni mu mar za narodno delo sploh.

Tako postajajo je prevočkrat iz Savlov Pavli — Bogumil ima naša

družba dovolj; ti gospodaj čez vero, misli, delo! Tako je rekel Črtomir svoji Bogumili in sklonil je svoj ponosni tilnik. Tudi delajo naše Bogumile in sami se niti ne zavedamo, da gospodujejo „čez vero, misli, delo“.

Mnogo je takih moč, kojih volja in odločnost se vkloni ljubezni žene, dostikrat pa tudi njeni energiji, vstrajnosti in doslednosti. Treba je pač žene, ki ima v takih določajočih dobah in trenutkih duševno nadlato nad svojim možem in rodbino! Ne govorim tukaj samo o možu, ki je le prepogostokrat igrača tujih uplivov, ker nima svojega dovolj globoko utemeljenega in premišljenega svetovnega nazora, ta ženski upliv se pozna tudi na močnih značajih in dobrih, treznih mislečih, izobraženih ljudeh. Zato je potrebna vsestranska izobrazba žene, prava narodna potreba, ker brez naobrazene soproge nima naobrazen mož sebi primerne doma, sebi primerne družice in svojim otrokom prave matere.

Nale ženstvo naj bi nas podpiralo v našem narodnem delu. Ljubeznirni dami se težko odrečemo, če nas prosijo, recimo za našo solsko družbo. Veselice, prirejene s finim oknosom od rodoljubnih dam bodo gotovo dosegle svoj namen. Predavanja govora o ženskih vprašanjih bodo gotovo zanimiva. Dobro zasnovana ženska izobraževalna društva bodo uspela — vstrajnost žen jih bo vzdrževala in pospeševala njih napredek in dober razvoj. Ženske podružnice družbe „Sv. Cirila in Metoda“ so po večini pokazale, da imajo naše dame vstrajnosti dovolj — več ših in povsed naj pride na dan. Niso le mesta za to — povsed ima žena svoj velik poklic in ga povsed mora izvrševati.

Treba je pač, da resno in večkrat premišljeno o tem poglavju — največ važnosti treba polagati na dobro in vsestransko temeljito vzgojo naše ženske mladine.

Učimo se zopet od Čehov. Tam moraj tudi o čem drugem govoriti z damami ko o vsakdanjih tržnih cenah, ali toaletah, ali lastnosti tega in onega gospoda, te ali one dame. Čehinje so izobrazile, one grede s tokom časa, se zavedajo, kaj zahteva od njih čas, vedo pa ceniti tudi svojo odgovorno mesto kot žene v družbi.

Zavedajo se naj naše žene svojega odgovornega položaja v družbi, nale matere pa naj pomislijo, da treba resne priprave za resno življenje in vzvišene naloge, ki čakajo njih hčer.

Če so bomo zavedali tega in temu zavedanju primerno delali, bomo na potni premišljenega dela v dosegu svojih ciljev.

To poglavje naj nam bo v porosti življenja vedno najvažnejše, naj nas vzpodbuja k delu. To poglavje v zgo-

dovini našega razvoja naj kaže na resne misli in dosledno delo in gotovo bo tudi ostala zgodovina lepša in povoljnija, nego bi bila sicer in je bila do sedaj.

Politični pregled.

Domače dežele.

Češko katoliško duhovstvo je imelo dne 2. t. m. shod v Pragi, na katerem je bilo prisotnih 197 delegatorov zastopajočih 2500 duhovskih glasov. Posvetovali so se o tem, kako naj duhovniki postopajo proti ukazu škofov, da naj se „deželna zveza duhovnikov“ razpusti. Zdelo se je, kakor da bi bilo med duhovstvom že precej razširjeno číbanje proti absolutizmu visoke hierarhije. Pa to se je le zdelo. Nekateri so sicer govorili prav radikalno in odločno — konec in zmisel vseh teh govorov pa je bil: da bojevo ostati pokorni škofom, varujoč istočasno opozicijsko stališče, ki pravi: ne podrejte se! Torej opozicija, ki pravi h krstu: da in ne! opozicija, ki hoče biti popolnoma lojalna. Kaplan Kuška in župnik Bartovský sta dejala, da je nadškof slabo poučen in da pri njem odločajo taji uplivi. Župnik Neumann je te tuje uplive jasno označil ter pokazal na jezuvite, ki čenajo nadškofa proti duhovnikom, zborovalci so pa Neumannu prisilili, da je svoje besede preklical; tak strah ima duhovstvo danes pred jezuiti. En del zborovalcev je predlagal naj se duhovstvo ukaza nadškofa brezopojno pokori, drugi so predlagali, naj se naproci nadškofa, naj deželne zveze vsaj pred volitvami ne razpusti, da s tem razpakčenjem ne oškoduje politični ugled duhovstva na deželi in ne spodboljuje njenega upliva na kmetake volilce, najmlajši so pa izjavili, da naj se zgodi z zvezo kar hoče, mlađe duhovstvo bo deli nadalje vneto in neumorno delovo! med ljudstvom. Ta skupina ostane torej brezopojno pokorna in delavna za klerikalno moč. Starejši duhovniki, to se je videlo, so se le neradi udeležili shoda in bi jim bilo najljubše, ako bi smeli mirno ostati doma, kajti mirno življenje jim je ljubše nego deželna zveza in nje usoda. Teh je sicer večina v deželi, a mladi jim ne dajo miru — in morajo se nehote udeleževati političnih akcij. O kaki resni in odločni opoziciji proti škofovskemu absolutizmu pa kakor je rečeno ni govora; Rim je absoluten gospodar.

„Rdeči prapor“ od 5. marca t. l. piše iz Brezic o tamojšnjem šepulku, da odganja kmete, če pridejo k izpovedi od spovednice na sledeči način: Ali si bil na shodu? (na shodu so dem. namreč). Kmet: „Ja“. — Le pojdi,

si že opravi, naj te socialdemokrat odvežejo in izpovejo. Če pa ga kmet poprosi, da naj ga le odveče, pa pravi: „Če bo volil dr. Benkoviča, potem je mogoče, da ti Bog grehe odpusti“. Je li to zloraba cerkvene in duhovske oblasti v politične svrhe ali ne? Odgovorite gospodje. Mislite, da se bode dalo naše ljudstvo večno voditi takole na vrvi? —

Moravsko je tudi klerikalna dežela, da bi bolj ne mogla biti, zato so klerikalci mislili, da umejo izrabljati cerkev in svojo čisto duhovniško službo v politične svrhe. Moravski škofje so izdali političen pastirski list, katerega morajo duhovniki brati vernikom v cerkvah. V Rožnovu so pa ti politično-kušaji škofje slabo zaleteli; kakor hitro je duhovnik začel čitati ta politični proglas moravskih škofov, so vsi mečani in kmetje demonstrativno odšli iz cerkve. To se je zgodilo tudi drugod po Moravskem, kjer je ljudstvo dovolj zavedno, da ne trpi več, da bi se vera ponizovala na dekle klerikalne škofovske politike, da bi se cerkve in božje službe zlorabile v politično agitacijo. Le tako naprej gospoda — vaše delovanje bo delo ljudem najprej odločno.

Pravda proti rusinim dijakom, ki so v Lvovu demostriirali proti poljskim profesorjem se bo delo vršila pred čuvsjakim deželnim sodiščem; tako je odločilo najvišje sodišče.

Tudi sta bile dve deputaciji, jedna rusinjski profesorjev hrovskega vceščilista, druga v imenu društva Ševčenkovega, pri nasenem ministru in ministrom predsedniku ter sta jima izročili memorandum o potrebi samostojne rusinske univerze v Lvovu.

V ogrskem parlamentu je na dnevnem redu ureditev plač in pravnih razmer ljudskoloških učiteljev. Da se bodo plače in pravice učiteljev na Ogrskem krojile po njih zaslugah za madžarsko državno idejo se pač samo po sebi umeje. Srbski poslanec Manojlović je izročil peticijo, katero je podpisalo 30.000 srbskih žen, ki protestirajo proti novim šolskim zakonom in zlorabi šole v svrhu madžarskega šovinizma in politične madžarske državne ideje. Manojlović je dejal, da mora Ogrska prosperirati samo ako se: populnoma osvobodí. Ta šolski zakon je naperjen proti vsem nemadžarskim narodnostim ter je bode gotovo zdano oslabil, ne da bi to oslabilenemadžarskih narodnosti tudi že tako malo okrepilo madžarski narod in ojačilo madžarsko državno idejo. Ti zakoni spodboljujejo in slabe tudi moč srbske avtonomne cerkve in so tudi v tem obziru za Sebe nesprejemljivi. —

Vnanje države.

— Rusija. Druga državna duma

ima z nekoliko tednov svojega obstanka in delovanja za soboj ter je prestala prvo krizo. Ko je Stojtyn v imenu vlade podal izjavo, bilo se je bati, da pride do tako burnih debat in prizorov, da bodo vlada razpustila državno dnuo. A prišlo je drugače. Upliv kadetov je na opozicijo tako velik, da so se skoro vse opozicijske stranke pridružile njih taktiki. Kadeti so predlagali naj se brez debate preide prek vlado izjavo na dnevni red ter da naj se takoj prične z rednim parlamentarnim delom. Isto so storili tudi socialni revolucionarji. K besedi so se oglasili samo socialni demokratje, ki so govorili v smislu nepomirljivih revolucionarjev in nekateri člani pravice, ki so vlado branili ter zagovarjali absolutizem itd. — Po te debati je poprijel Stojtyn še enkrat besedo ter še enkrat v imenu vlade objavljal izvesti potrebne reforme. — Stojtynovemu nastopu tudi opozicijski listi ne odrekajo uspeha, dvomijo pa o tem, bode li volja pojedinca zadostala, da premeni in prenovi vse stvari, tako komplicirani sistem vladnega in upravnega aparata. Stojtyn stoji namreč še na dvostranskem samodržavnostavnem stališču, on hoče da bi bili ministri samo carja odgovorni in se dnu, priznava pa državi dnu pravičnega kritike vladnih činov ter pripušča, da se je vlada mnogokrat pregrešila proti zakonu in zakonitosti. V tem je Stojtyn naprednejši nego je bil njegov prednik Gorevski in je močnejši, da se najde modus vivendi med njegovo vlado in dnuo.

Da bi se dalo to stanje doseči, o tem priča taktika večine opozicijskih strank, katere so sklenile da ne bodo izrekale vladi nezaupic in da ne bodo zahtevali naj ministerstvo odstopi, posluževati se pa hočejo mesto tega v polni meri pravice, preiskovati v komisijah dnu zakonitost posamičnih vladnih činov, pravilnost njenega postopanja ter staviti samostojne zakonske predloge. Dejanska odgovornost vlade pred narodnim zastopstvom se vtigne na ta način organično razviti sama po sebi.

Konstitucionalni centrum ima trdno voljo držati se trdno tega načela, vlada pa s svoje strani izjavlja, da je pripravljena svaževati menaja dnu, če so tudi njenim mnenjam in načelom nasprotna. Tako ne bode moglo, da bi se nabralo toliko nezadovoljnosti in odpora proti vladi kakor v prvi dnu. Nadjeti se je tudi, da se opozicijske stranke tesneje združijo kakor do sedaj ter zadobe tako odločno moč nad pretiranimi reakcionarji na desnici in pretiranimi revolucionarji na levici. Eni in drugi so dnu nevarni, ker iščejo pravega nositelja politične moči ne v dnu — ampak reakcionarji v — carja — samodrca, socialni demokratje v oboroženi revoluciji proletarcev.

Opisni.

Iz gornjogradskega okraja. Zadnja št. „Sl. Gosp.“ nam je vendar enkrat objavila tolažljivega listo kandidatov za državni zbor na Slov. Štajerskem. Dobro se vem spominjati, kako je poječajno „Slav. Gospodar“ na vsa svoja zelo široka usta izjavil, da valed nove volilne reforme oziroma novega volilnega zakona prišede vendar enkrat kmetje do voljave in vseh sedem mandatov naj imajo in morajo dobiti kmetje za se. In gjejte listo kandidatov „Kmečka zveza“, t. j. Korobčeve klike ter strmitje; izvzemli par mandatov, ne poznaja nje komandant ni boljsega nego finančne uradnike, profesorje, doktorje in duhovnike. Kmet, kateri ima količkaj razuma, bode

vedel, kako imajo soditi o kiki pol komando dr. Korobča!

Od vseh kandidatov nas pa ne zanima nobeden toliko kot kandidat za okraj Gornji grad itd. namreč g. Fr. Robič, deželni odbornik v Gradcu, kakor stoji črno na belem v „Slav. Gosp.“. Tega gospoda poznam dobro že kakih 30 let in vsa si bila vedno dobra in tudi sedaj se ne črtiva, akoravno je znal on vedno obračati plašč po vetru. Menim pa, da vsi ne poznajo g. Robiča tako kakor jaz in akoravno ga misljo zopet poslati v državni zbor, izjavljam kar se mene tiče naravnost, da ga ne bodem volil, ker dobro vem, da g. Robiču ni mogote vestno in natančno vršiti vseh svojih poslov, katerih ima že itak dovolj i preveč in mu bode to popolnoma nemogote, ako ga njegov komandant dr. Korobčev vpreže tudi še nadalje v jara državnega poslanstva.

Tega mnenja je bil „Slovenec“, ki je v svoji št. 46 od 25. febr. t. l. pisal: „Mi naravnost izjavljamo, da nikakor ne sprejmemo kandidature Robičeve. Prof. Robič je deželni poslanec in odbornik, ta poseb i: daje toliko opravka, da pač ni lahko mogote uspešno delovati na Dunaju; mi pa hočemo na Dunaju celega moža. G. profesor naj je v Gradcu dela za naš blagor, tam je polje za njegovo delovanje jako obširno.“ „Slav. Gosp.“ je pa že 21. febr. t. l. izjavil, da pojde prek onega, ki bode delal zgago, ra dnevni red. To zgago je bil napravil prof. Robič s tem, da je sprejel kandidaturo na shodu v Orhovi vasi predno se je poklonil v Mariboru.

„Slov.“ in „Sl. G.“ sta svojo prepričanje zajutila in milostno sročje prof. Robiča med klerikalne državno-zbovske kandidate, mi pa ostajamo pri svojem prvotnem prepričanju, ter odločno odklanjamo to kandidaturo, ker je prof. Robič že 66 let star ter nima več dovolj fizične moči in duševne prežnosti, da bi mogel vestno opravljati toliko in tako važnih poslov, kakor mu jih hoče „Kmečka zveza“ naprtiti na ramena.

Prof. Robič je naš edini deželni odbornik in ima kot tak dovolj dela, da kontrolira delovanje deželnega odbora in deželnih uradov ter zastopa naše obline, naša društva in korporacije pred deželnimi uradi in pred deželnim obodom.

Ta poseb zahteva tem več energije in vstrajnosti, ker mu nemški odborniki z vsemi sredstvi otežujejo te poseb ter kršijo kjer morejo in kakor morejo njegov odborniški delokrog s tem, da mu dajejo najnezustojnejše in najmanj važne referate, dočim sebi pridržujejo vse gospodarski in kulturno važne stvari. Imel bi torej dovolj dela, da si kot Slovenec in edini zastopnik ene cele tretjine štajerskega prebivalstva v deželnem odboru pribori tem svojim izrednim stanju primeren referat. Vrhu tega bi pa moral biti slovenski deželni odbornik v Gradcu tudi organizator in vodilna glava graških Slovencev, kateri žive danes v glavnem mestu svoje dežele ne kot ravnopravni sodeležani in so-meščani, ampak kot ponižna, znevostvana rasa, katero nemški sodeležani milostno trpe v svojem mestu, jo pa zaničujejo ter se ji posmehujejo, ker je brez rodnika, razcepilna in neorganizovana čreda brez pastirja.

Je li prof. Robič do sedaj samo mislil na to svojo nalogo kot odbornik? Da je ni vršil in niti poskušal je izvrševati, o tem ne more nikdo dvomiti.

Če pa g. prof. svojo nalogo kot deželni odbornik do sedaj ni izvrševal v tej meri, kakor bi bil to moral in kakor imamo pravico od njega zahte-

vati, s kako vestno se poteguje vrhu tega za državno-zbovski mandat? Če njegove moči ne zadostujejo za izvrševanje odborniških dolžnosti, kaj naj mu pa ostane za državni zbor? Ali naj imamo v državnem zboru haki mi Slovenci, katerim itak na vseh straneh primanjkuje vestnih, izdatih in zmolnih ločevnikov, same figurante, dočim bomo imeli Nemci tam svoje najposposnejše moči, najbistrejše glave in najvstrajnejše delavce? Ali naj se pravi temu delati v interes ljudstva in „ubozega kmeta“, ako se mi postavlja take z leti, delom in službami preoblozene kandidate? O tem naj sodijo volilci. Glavna krivda in odgovornost za tako brezvestno početje pa leti v prvi vrsti na „Kmečko zvezo“, ki proglaš kandidature potem pa tudi na kandidata, ki bode si iz nečimernosti ali iz katere druge človeške slabosti seza po ponujani mu časti, ne da bi mogel opravljati tudi z njo spojenih dolžnosti.

Pa še nekaj. Glasilo g. Korobča t. j. „Slav. Gospodar“ obrekuje, psaje in mlati učiteljstvo in šolo, posebno za čas volitve, z najgrjimi imeni in posvanki, češ da je liberalno t. j. baje brevzersko, ki letča krize iz šolskih sob, se norčuje iz Boga samega itd. In gjejte, ravno tistega profesorja, ki je, razumeva se, spornazmo s in sodelevanem z drugimi profesorji, sodelevanem in vzgajal ter poznejše kot šolski nadzornik nadzoroval te učitelje, postavlja Vam dr. Korobčev za kandidata v državni zbor. Se li to ne pravi postavljanje kozla za vtrnjaja? Ako se je pa g. Robič tako izneveril svojim načelom, da prisega sedaj na evangelji dr. Korobča t. j. na reakcijo in nazadništvo, nameste, da bi deloval na vsestranski duševni in gmotni napredek svojega naroda, potem se je izneveril svojim prejšnjim načelom in značaju učiteljstvo ne more voliti taknega osvaljivca, nego bode na dan volitve stalo polnoštevilno na strani značajnega in vzornega slovenskega kneta g. Vinko Jezovnika v Velenju.

Slovenske novice.

Utajersko.

— Na znanje. Vsem društvom in gospodom, ki so se prijavi redništva, da bi želeli ta ali oni letnik časopisov, kateri so pri nekem odlojzabu na razpolaganje, dajemo na znanje, da smo izročili njih pisma dotičnemu gospodu, kateri bode časopise sam razdelil in prošnjikom razposlal. Redništva pa naj se blagovoljno odpusti, da ne odgovarja vsakemu posamičniku; zglasilo se jih je namreč prav veliko.

Uredništvo „Domovine“.

— **Dijakiški kuhinji v Celju** daroval je g. Dragotin Jirak, c. kr. namesta, kancelist v Mozirju 5 K v našem gostoljubnem Solčavcom.

— **Za družbo sv. Cirila in Metoda** so nabrali udeleženci fantovskega večera g. Fr. Podrčaja v gostilni „Slov. del. podp. društva“ 4 K 14 v.

— **Poročil se je** danes v Ljubljani g. Fr. Podrčaj, črkostavec v celjski Zvezni tiskarni z gosp. Malči Arlič, upraviteljico „Domovine“ in „Nar. Lista“ istotam in hišno posestnico na Brega.

— **Odhodnice** priredi perski zbor „Slov. del. podp. društva“ g. Jožeta Obličniku, trg. sotrudniku pri „Merkurju“ v četrtki, 11. t. m. v društveni gostilni. Vabijo se vsi pevci, znanci in prijatelji.

— **Gg. porem „Slov. del. podp. društva v Celju“** se naznanja, da se bodo vršile odsej naprej zraven glavnih vaj v „Narodnem domu“ tudi še posebno vaje v društvenih prostorih za

eventuelle nastope in sicer ob četrtkih večer. Valed tega se vabite vsi, da sigurno prišede v četrtki, dne 11. apr. k vaji v druzave prostore, jutri večer pa vsi v „Narodni dom“, kjer so skupne vaje za Gregorčičev večer vsak torek in petek.

— **Odbor „Celjskega petskega društva“** naznanja vlijudo gg. pevcev in danam perkam, da se poksve vaje vršijo odsej ob tokih za možki, ob sredah za ženski, in ob petkih za mešan zbor, vsedej ob 8. ur večer v čitalnici, ter se vsi vabijo vlijudo k gotovi in točni udeležbi, ker i netočno udeležbo in nerodnim obiskovanjem perskih vaj zelo otežujejo delovanje odbora in g. pevcevdaja, ter otrajajo napredek petja.

— **V Celju** je po magistratnem volilnem imeniku 1075 volilcev. Reklamacije bodo število malo izpremenile. Volilni imenik je od danes naprej od 9. do 1. ure predpoldan in od 3. do 7. ure popoldan v mestnem uradu vsakega volilcu na razpologo, da lahko pogleda, je-li xpisal ali ne. Slovenci, storite ta svojo dolžnost, ker je gotovo, da volilni imenik ni sestavljen v Vaso korist!

— **Umrl je** gospod Ferdinand vitez Yellouhegg pludeniti Fichtenau v 90. letu svoje dobe. Pogreb bode 9. t. m. ob 5. popoldan. Pokojnik je bil v Celju med Slovenci in Nemci dobro znan in priljubljen.

— **Iz Guberja.** Naše bralno društvo priredi prihodnjo nedeljo, 14. t. m. gledališki večer v salonu g. Strašeca. Ker to mlado društvo hoče zastaviti vse sile, da okrepí narodno zavest v Guberju, gotovo zasluži, da ga celjski Slovenci krepko podpirajo in se udeležajo njegovih prireditvev. Več o omejenem gledališkem večeru prihodnje.

— **Umrla je** gospa Vrečerjeva, veleposestnica v Vojniku. Pogreb bode v sredo dne 10. t. m. Pokojnica je bila znana in spoštovana ne samo v Vojniku, ampak tudi daleč okrog. N. v. m. p.

— **Iz šnančne službe.** Davkarski preglednik g. Karol Ferschnig je predstavljen iz Vranskega v Rogatec.

— **Učiteljska mesta.** Razpisavci ste na petrazr. i tretjem plačlitem razr. stoječi ljudski šoli v Poljčanah def. učiteljsko mesto in na petrazr. v tretjem plač razr. stoječi ljudski šoli pri Sv. Jakobu v Slov. gor. mesto učiteljice. Obe za 1. sept. 1907. Prosinje je treba vložiti do 30. t. m. pri dotičnih krajnih šolskih svetih.

— **Shod v Mestinjah.** Neodvisni kmetje iz šmarjskega, rogaškega in korzanskega okraja so imeli večeraj, na Belo nedeljo, pri Smehu (cigajnerbirtu) v Mestinjah svoj volilni shod, na katerem so proglašili z velikim navdušenjem in odobravanjem svojim kmečkim kandidatom g. Vinka Žurmana, posestnika pri Sv. Križu blizu Slatine. Shoda se je udeležilo veliko nad 500 samih kmečkih posestnikov, po splošnem mnenju cvet kmetsega prebivalstva iz teh treh okrajev. Prišlo je na shod tudi okoli 100 pristavec „Km. zv.“, kateri so hoteli najprej preprečiti shod, potem pa so ga motili. Razburjenje radi nedostojnega obnašanja teh ljudi je bilo splošno. G. Žurman je med burnim odobravanjem razvil svoj kmečki program. Koncem shoda se je sklenila resolucija, v kateri se je izreklo ogorčenje zborovalcev, da se jim vsiljuje za poslanca nekmet, v okraja nepoznan duhovnik, g. dr. Korobčev. Moralen uspeh shoda je zelo velik. Podrobnoste poročilo s tem zanimivem zborovanjem priobčimo radi pomanjkanja prostora prihodnje.

— **Vranksko.** (Soltska kuhinja.) Zopet je podpisaneu prijetna dož-

most, da se prinereno zahvali na rado-
voljni podpori dobrotnikov iz trga
vranskega in njegove okolice dobro-
delni napravi šolske kuhinje. V prvi
vrsti mi je omeniti izdatne podpore od
strani slavne Posojilnice vranske, ki
je z zdanim zneskom 250 K omogočila
vzdrževanje šolske kuhinje. V denarjih
so g. uradniki in tržani prispeeli 58 K
20 v, v živilih pa v vrednosti 4840 K.
Prekopljani 1636 K, Čepljani 1224 K,
Ločičani pa 1214 K.

Ne moremo pa se zadosti dostojno
zahvaliti blagorodnega gospođa Rotner-
jevi in Klančnikovi ter gospicam Lá-
peževi, Schwentnerjevi, Megličevi in
Brinovčevi, ki so od otvoritve šolske
kuhinje do njenega sklepa tako požr-
valno, vztrajno in ljubezljivo stregle
šolski mladini. Bog jim povrni!

K sklepu pa ne smem pozabiti
naše vrste, vestne in snažne kuharice,
ki je za malo oddikodnino tako okusno
šolsko kosilo pripravljala, da ni nikdar
jedi ostajalo.

Vsem dobrotnikom šol. kuhinje se
še enkrat v imenu obdarjenih otrok
najzorojše zahvaljujem ter se pripo-
ročam v nadaljnjo podporo.

Šolsko vodstvo sestrajzredno
Ljudske šole na Vrskem.

S. Meglič, urednik.

— V Dobrovi pri Brezicah dobe
kmaln postajališče. S tem se bodo spo-
nite do davno gojene želje Dobro-
čanov.

— Sikar Zahota, rodom štajerski
Slovenec, je začel sodelovati pri ilu-
stracijskem delu „Zlate Prage“. Ta
najodličnejši češki ilustracijski list je
že prinesel v zadnji številki njegovo
sliko „Večerno razpoloženje“. Razstavil
je tudi v današnjem „Kunstlerhausu“
več slik, katere listi hvalijo.

— Razširjenje telefonskega
omrežja. Trgovinski minister je po-
vsled 4. aprila odpustanstvu trgovskih
zbornic, da se je zadnje tedne izdelal
nov načrt za razširjenje telefonskega
omrežja, ki se bo izvršilo v letih 1907,
1908 in 1909. Stroški bodo znašali
okoli 54 milijonov kron. Ta glavica
se bo pokrila iz posojila ali pa iz
tekočih preostankov.

— Požar. Pogoril ste na Gemli
blizu Sv. Miklavža pri Ormožu dve
vinicarnji last barona Čoka, grajsčaka
v Ormožu. Isto noč je tudi gorelo pri
Stampanji, gostilničarju v Vuzmetincih.
Začelo je goriti na štedilju, pa so
ogreni hitro pogasili. Oba požara je
zavrela zlozna roka.

— Umor. Gleteta ciganka Karo-
lina Pestner se je sprla na česti blizu
Sp. Sv. Kanigande nad Mariborom s
svojim možem in ga je med prepri-
povez vzgoja z revolverjem ustrelila.
Morilko so družinski prijeli in izročili
mariborskemu okrož. sodišču.

— Štajerskevo farbanje in za-
vijanje. V zadnji številki napada na
najbolj lažnjivi list prejšnjega načelnika
okrajnega zastopa v Ptujju g. J. Zeleni-
ka, posestnika pri Sv. Urbšanu v
Slovenskih goricah, češ, da za svojo
lastno rojstno občino in faro za časa,
ko je bil še on načelnik okrajnega
zastopa, ni ničesar storil, da je urbano-
sko cesto zanemarjal in da ga sploh
pri Sv. Urbšanu nikdo ne spoštuje.
Zaeno se hvali g. J. Ornič, češ, on,
Ornič je urbanoško cesto dal popraviti
in zgraditi, da se ga imenjuje častnim
občanom. Neumnejši ljudi že dolgo
časa nismo čitali v kakem listu. Resni-
ci na ljubo moramo priznati, da g.
J. Zelenik, ko je bil načelnik za-
stopa za svojo lastno faro ni dosti
skrbel. Tema vrhok je njegova raklo-
častnost, če bi bil on tak egoist in
sebičnejši, kakor je Ornič, bi bil seveda
zgradnje postal. Če kdo zleze na po-
vršje v javnosti, a potem izključno de-
luje v svoj lastni osebni prosep, ga

imenujemo po pravici neznačajnega in
koristolovca. Tega očitanja si menda
g. Zelenik ni hotel nakopati in radi
tega je zapostavljal vselej in
povsod svojo osebno korist.
To je njegova zaslug, ki odvaga vse
Orničeve lažnive. Umazani Štajerc
je zamolel, da je Ornič dal hitro po
nastopu svojega načelnikstva okrajne
deklare za deset odstotkov zvišati.
Kaj to pomeni, ve vsak davkoplača-
valec. Ornič sedaj gradi in popravlja
ceste ptijskim nemčurjem v Halozah
do njihovih vinogradov — ob stroških
celega okraja. Za take „zasluge“ ne
more Orniča nobena občina imenovati
častnim občanom in ga tudi ne bo
nikdar imenovala. Ptivska klica mi je
to čast izkazala, dobro vedo, da ima
on te zasluge za mesto Ptuj. Toliko
resnici na ljubo.

— Moška in ženska podružnica
za Maribor in okolice družbe sv. Cirila
in Metoda imate prihodnji četrtek
dne 11. t. m. svoj letošnji občni zbor
z običajnim vopredom v restavraciji
mariborskega „Narodnega doma“ točno
ob 8. uri zvečer. Pričakovati je obilne
všečbe iz vseh slojev narodnega ob-
činstva.

— Delne stipendije za gu-
zlarje. Opozarjamo danes še enkrat
na te stipendije, posebno, ker je glasna
izjave dvorn. svetu. Hammer-Purgstalla
na 84. občnem zboru c. kr. kmetijske
družbe štajerske (glej poročilo) polje-
delsko ministru dohloilo 33.000 K
za pomočnike godlarskega uradnika
in odpade precejšen del te vsote
tudi na Sl. Štajer. Paor tedaj! Pogoje
za stipendije smo pričeli pri gornjim
ustrojem v št. 39 našega lista.

— Narodno delo nemškega visko-
solskega dijastva. Mariborski „ver-
bund“ (zveza) tankajšnjih nemških
viskosoletov je imel nedavno tega svoj
občni zbor. Zveza šteje letos 127 (lani
samo 117) članov, med njimi 22 rodnih
(t. j. viskosoletov). Poročilo tajnikova
kaže, kako pridno so delali za narodno
nemško stvar. Nabrali so ne le sami
več sto kron za „Schulverein“ in
„Südmarko“, temveč so tudi sodelovali
pri raznih narodnih nemških slavnostih.
Pri slavnosti „Schulvereina“ v mar-
iborskem ljudskem vrtu so doslegli v
„viski kolibi“ 400 K dobička. Prodali
so za več sto kron „Südmarkin“
kolektarjev in znakov. Delali so kot
agitatorji pri občinskih volitvah no-
vembra 1906, sedaj pa delajo v volil-
nem odboru za bodoče državnozborke
volitve. 3. aprila so predstavljali v
Mariboru v mestnem gledališču Fildovo
veselbigo „Jugendfreude“, čisti do-
biček gre za „Südmarko“. Slovenski
viskosolet, učite se od njih!

— Nemški sovlnisti v službi
južne železnice. Splošno je znano,
da pošilja ravnateljstvo južne želez-
nice na Pragersko večinoma same
nemške uradnike, dasi je večina pot-
nojačega in drugega občinstva, ki ima
opravka na tej postaji, slovenska.
Človek bi mislil, da se ti privržanci
uradniki zavajajo, da žive na sloven-
ski zemlji in od Slovencev, ter da se
skusajo vsaj kolikor toliko naučiti
našega jezika, da se pstrudijo obče-
vati tudi s slovenskimi strankami prijazno
— pa temu ni tako. Evti dokazi: Dne
2 t. m. zvečer je hotel nek gospod,
ki je imel certifikat za polovično vo-
žnjo do Ljubljane, na Pragerskem pre-
kiniti vožnjo; poda se torej k blagajni,
da mu uradnik potrdi in podpisuje cer-
tifikat. Stroj željo naznani službojučemu
uradniku seveda slovensko. A ni še
končal svoje prošnje, ko mu uradnik
seže v besedo z osornim: „Was wollen
Sic?“ Gospod ponovi svojo prošnjo
slovenski. Uradnik, kateremu se je
poznalo, da razume slovenski, se zapet
zaredi: „Was heißt denn das zu

Deutsch?“ A ker mu potnik da zopet
slovenski odgovor, pokliče blizo stoje-
čega železničarja, naj pride tolačič.
Dasi mu je ta povedal nemški kaj
želi potnik, se nadutema Nemca ni
vendar ni zdelo dovolj nagajanja, zato
vpraša zopet potnika (seveda nemški):
„Česa želi, na kar mu ta odgovori:
„Tukaj izstopiti!“ To je pa bilo za
rakločnega nemška užasa vendar preveč
slovenščine, zato se obregne na pot-
nika: „Was heißt denn das „tukaj“.“
Ker mu daje potnik vedno isti od-
govor, ponovi svojo vprašanje: „Was
heißt denn das „tukaj“ štiri ali petkrat,
a vsakokrat bolj brutalno in osorno. Ko
slednji spozna, da se Slovenec noče
ukloniti in ponizati, da bi govoril
nemški, akaže onemu železničarju, da
mu tudi to pretačnati. Železničar pa
mu pravi: „Der Herr kann besser
Deutsch als Sie und ich.“ — Na vse-
zadnje pa je bil uradnik vendar pri-
siljen izpolniti potnika željo, ker je
bil vlak že pripravjen za odhod. Ta
dogodek nam jasno kaže, kako si vsak
uradnik in vsak škric upa zamohovati
naš jezik in šikanirati vsakega Slo-
vence, ki govori na svoji zemlji svoj
materni jezik. In kdo je tema zrok?
Mi Slovenci sami. Ako bi vsak Slo-
venec brez razlike stanu zahteval in
govoril povsod le slovenski, bi imeli
naši zaizrečni le dve odprti poti, ali
se naučiti pravilno slovenski, ali pa
pobrti sila in kopita in jo popliniti
v svoj „blazeri nemski raj“. Rojaki,
opustite že vendar enkrat grbo
škarjatarjenje in govorimo vedno in pri
vseh uradih slovenski!

Kranjsko.

— Škol volitev narодно-na-
predne stranke v Mestnem domu v
Ljubljani dne 7. t. m. se je v vsakem
obziru sijajno obnesel. Udeležba je bila
prav mnogobrojna. Kandidat g. Hribar
je razvil svoj delavni program ter si
pričel znanje vseh zborovalcev. —
Natančno poročilo prisočimo v pri-
hodnji številki.

— Predavanje hrvatskih vseučil-
niških profesorjev v Ljubljani. Ljub-
ljanska nepolitično društvo „Akade-
mija“, ki mu je namen, širiti prosveto
med narodom slovenskim, je pridilo
letos na raznih krajih predavanja;
največ jih je bilo v Ljubljani in ta je
posebno omeniti ciklus predavanj za-
grebiških vseučilniških profesorjev. Pri-
rediljo so bila dobro obiskana in so
brezovomno pomnožila vrsto vezi, ki
realno družijo Hrvate in Slovence.
Veselo znamenje je, da so se hrvatski
naučniki tako mnogobrojno in radi od-
zvali prošnji „Akademije“, vsi, ki so
čeli njih predavanja in imeli predlo-
se, s z njimi razgovarjati, so se nverili
da ima zagrebška univerza izvrstne
sile na polju znanosti; našo mladi-
dino bo treba opozarjati, da na-
vaja začne pohajati v zagrebško
vseučilišče; tako bodo Slovenci
spoznali Hrvate in Hrvati nas in
skupno kulturno delo bo več vrojno
nego upatnice, ki ne veljajo nič, če
ni za njimi resnega dela. — Jako lepo
je bilo, ko je profesor Marković pre-
daval o našem pesniku Gregorciju.
Hrvat proučuje in prouči slovenskega
pesnika! To je prava vzajemnost! Ka-
teri Slovenec si upa danšnes proda-
vati o hrvatskem pesniku? Zadnji je
predaval letošnji dekan filozofske fakul-
tete prof. Janeček o metaluriji ter
sklenil predavanje s toplim apèlom na
slovensko mladino, naj ne zači —
dela in domovine.

— „Matice Slovenska“. Letošnje
publikacije so — pošle! To je veselo
znamenje, tem veselje, ker je posled-
nica ožjih stikov s Hrvati. Hrvati so
se namreč oglašili v velikem številu.

— Odvetniški in notarski urad-
niki. Na binkoštno nedeljo, dne 19.
maja t. l. vrši se dopolneze ob 10. uri
v „Narodnem domu“ v Ljubljani velik
šod jugoslovanskih odvetniških in no-
tarskih uradnikov s sledenim dnevnim
redom:

1. Poudraz (tovariš Janez Bohva iz Celja).
 2. Poročilo delegata o izidu in sklepih skupščine odvetniških in notarskih uradnikov o Veliki noči 31. marca in 1. aprila na Dunaju (tovariš Josip Christof iz Ljubljane).
 3. Osnovanje zveze jugoslovanskih odvetniških in notarskih uradnikov (organizator Fran Topolič iz Zagreba).
 4. Gmečno in socijalno stanje odvetniških in notarskih uradnikov, a) plače in službene odgovdi, b) ljudski počitek in dopost (g. dr. Ljudevit Stiker iz Celja in tovariš Rihard iz Ljubljane).
 5. Ustanovitev podružnice državne zavarovalnice zasebnih uradnikov v Ljubljani za vse slovenske dežele in pokrajine (tovariš August Petrič iz Ljubljane).
 6. Ustanovitev lastnega pogrebne-
ga zaklada (tovariš Dragotin Gil-
vert iz Gorice).
 7. Sključnost.
- Po končanem dnevnem redu vrši
se koncert s petjem, orločevom, pri
katerem sodeluje ljubljanska društvena
godba, ljubljanski in hrvatski perški
in tamburški organizacije „Dnevni-
čara i pisara iz Zagreba“.

Namerava se tudi prirediti skupni
obed ob znanih cenah, vsled česar se
vsj t. j. jugoslovanski odvetniški in
notarski uradniki, kateri se misljo
udeležiti shoda, koncerta in skupnega
obeda, prosijo, da to naznanijo naj-
pozneje do 1. junjnika t. l. tovariša
Josipa Christofa, odvet. solitoričarja
v Ljubljani, ter izjavijo, ali želijo brez-
plačno prispevati.

Koroško.

— Nemski srednješolski profes-
sorji v Celovcu so ustanovili profes-
orsko društvo „Srednja šola“, kate-
rumu načelnje c. kr. realni profesor
Hasselbach.

— V Borovljah je draginja po-
stala neznozna. Kar se tiče draginje,
se Borovlje lahko merijo z vsakim
večjim mestom. Posebno za delavce je
ta draginja zdelo v jedilih čudno ob-
čutljiva in marsikateri delavec zmo-
si ves svoj tedenski zaslužek v prodajal-
nici in mesnice za svoj prepotrebni
vsakdanji živež. Zato pa je konsumno
društvo za Borovlje in okolico važna
institucija. Bog ne daj, če bi konsum-
nega društva ne bilo; borovski „lod-
narji“ bi potem ne imeli nobenega
nadzorstva in brez vrste — kakor so
vsi od kraja — bi odirali svoje odje-
malce. Vsi delavci naj bodo hvaležni
onim gospodom, ki so konsumno dru-
štvo ustanovili in podpirali in ki še
zdaj delajo zanje brez vsakih postran-
skih namenov. Velike reve pa so tisti
delavci, ki so prisiljeni kupovati svoj
živež v prodajalnicah dobaviteljev, od
katerih dobivajo dolo. Skoraj vsak
večji dobavitelj v Borovljah ima namreč
majhno prodajalnico, njegovi odje-
malci pa so in morajo biti tisti de-
lavci, katerim daje vsak teden določ.
Tako pa je vsak tak delavec primoranz,
da pasti zaslužek v prodajalnici svo-
jega dobavitelja, kjer dobi dražje nego
v konsumnem društvu primerzno slabše
blago — To sojalno zlo bi se mu-
ralo vsak način odstraniti in do-
družni dobavitelji bi morali sami spoz-
nati, da take razmere nikakor ne od-
govarjajo naprednemu trgu, in kot tak
so Borovlje ravno od teh gospodov
dobaviteljev po celem svetu razpate.
Take razmere so namreč srednjeveške.

blapčevske, dotični delavci pa ne veliko boljše nego so bili stari „skladi“, ki tudi ničesar niso smeli storiti — stroji ampak vse le po gospodovi volji. Če bi tega ne storili, bi od dotičnega dobavitelja ne dobil dela — Kakor čujemo, nekateri borovški dobavitelji nočejo poznati zakona, ki jim vsa kenna voljena svoboda in objektivno gotovim delavcem, ki niso popolnoma zanesljivi njihovi pristaši več dela za slučaj, da volijo z njimi. Markšisti delavce se ho vjeli. Ni se mu čuditi. On dela je odvsem, delo, katero dobiva od dobavitelja, mu daje vsakdanji kruh. Prepričan pa naj bo vsak tak delavec, da mu bo dotični dobavitelj dajal delo samo do volite, po volitvah pa ga bo tako počasi po borovški stari navadi — odsvolil. Tudi to agitatorično sredstvo, katero menda prakticirajo gotovi dobavitelji, je vse prej nego moderno ni nobel in dokazuje skrajno politično zagrizenost in strastno potožljivost gotovih gospodarov po samovolji. Delavci pa naj si zapomnijo tole: Volitev je tajna, agitacija v volilni sobi in tudi v hiši, kjer se vrši volitev, je strogo prepovedana, in zato naj voli vsak po svojem prepričanju in svoji volji. Tisti gospodje pa, ki predržno in nepostavno postopajo, so bodo že vjeli, potem pa bo „ajs!“ Tiste „špekulante“, kjer se dobi, riet brez kož, so namreč pripravljene tudi za „gospode“ ne samo za berade!

— V Borovljah pri Praviha se je vršilo v nedeljo, dne 24. marca volilno zborovanje, na katerem so govorili dr. Lemisch, posestnik in gostilničar Kirschner iz Žihopolj pri Celovcu in kandidat nemške ljudske stranke pivovarinar Seifritz. Direktorja Hojnik in Riger sta stavila kandidata različna vprašanja glede borovške industrije. Koučno je dal glavar borovške nemškotarije župan in piječ Ogriz na glasovanje resolucijo, v kateri se izrekla Seifritzova popolno zaspaznje in se mu daje prosto roko pristopiti v bodočem državnem zboru k tej ali oni zvezi nemških naprednih strank. Povdarja pa Ogriz v svoji resoluciji potrebne zveze nemških naprednih strank. Moč je hotel zborovalcem s to mislijo, ki pa ni vzrastla na njegovem željnaku, imponirati. Zanimivo pa je, da mora nemški narod sprejemati od borovških posilincev taka rešilna povelja, kakor je omenjeno Ogrizovo. Mislimo, da imajo Nemci tudi sami še nekaj duševnih velikanov Ogrizove vrste, če ne, potem pri njih žalostna jim majka! — Pred kratkem je govoril v Borovljah potovalni učitelj Kroat, rojen Borovčič, o prometnem gibanju. Povdarjal je posebno zasluge, katere sta si pridobila za pordigo tajega prometa v Borovljah Riger in Marks in cel njegov govor je napravil na zborovalce vtis, da je prišel gosp. Kroat samo zato v Borovlje, da bi Rigerja in Ferberčarja malo pohvalil. Ta dva gospoda sta bila na zborovanju navzoča in postala sta rudoča kot rak, ko ni hotelo biti hvale ne konca ne kraja. Mogoče je, da sta ta dva gospoda Krobata našle zato naročila, da bi je spravil pri borovljancih v boljše „krdit“. Riger je namreč zaradi rudarske štrajka na Bajdiškah čisto „falirni“, no, „ferberčar“ Marks pa tudi ni bogve kako priljubljen. Če so se dali Borovljanci nazarbati, potem je Marks in Riger nista slabo pogruntala, da sta naročila Krobata, če pa Borovljanci vedo, kam pes tace molli, potem je pa še „šmentje“, ker tudi ta farbarija Krobatova ne bo ničesar pomagala. Riger in Marks sta pač bila in še bosta obogemu delavstvu nasprotna.

Druge slovanske dežele.

— **Srbska učiteljsko društvo v Bosni.** Iz Sarajeva javljajo, da je odobrila bosanska deželna vlada pravila splošnega srbskega učiteljskega društva v Bosni, katere bodo kmalu izšla tudi v tisku. Ustanovni občni zbor bo trajal od 9. do 12. maja t. l. Pripravljalni odbor pozivlja vse srbske učitelje v Bosni, naj se pridružijo temu novemu društvu polnočestvilo.

— **Tisočletno pokristjanjenje Bolgarov** bodo slavili meseca maja na Bolgarskem. V Souji pridele o tej priliki velike svečanosti, katerih se udeležijo ves bolgarski narod. V proslavo jubileja je razpisal natečaj za posebno himno.

— **Nemci v Bosni.** Bosanska vlada daje neprestano koncesije avstrijskim (nemskim) podjetnikom in industrialcem, osobito dunajskim trdkam. Hoteli, tvornice, velike trgovine, to vse je v nemških rokah. Nemci pa ne jemljejo domačinov v svojo službo temveč dajajo dela svojim rojakom Nemcem in odpravijo domačine od zaslužka. Se nedavno tega je dala vlada koncesijo nekemu konsorcijskim avstrijsko-nemskim banki za pridobivanje rud v največjih rudnikih. Ako pojde to še nekaj desetletij naprej, pa ne bodo odločevali ne Hrvati ne Srbi, čegava bo Bosna, ker bo tačas že popolnoma pod gospodarskim, t. j. edino odločilnim vplivom Nemcev.

Svetovne vesti.

— **Hranilnica v konkuru.** Mestna hranilnica v Sombotelju na Ogrskem je prišla v konkuru. Dplogovi znašajo okoli 600.000 K.

— **Železnika nesreča.** Na železnici iz Košice v Odeberg je tretil 3. t. m. osebni vlak v tovorni vlak. Trije popotniki so mrtvi, 26 jih je ranjenih. Na vlaku je bilo zelo veliko izselencev, ki so bili namenjeni na Nemiko.

— **† Konstantin Petrovič Pobjedonoscev.** Na cvetno soboto zvečer je umrl v Petrogradu K. P. Pobjedonoscev, nekdanji višji prokurator sv. sinoda, najvišje cerkvene oblasti na Ruskem, moč, ki je bil vtelesena misel neomejene carjeve oblasti in slepo vernega pravoslavlja, vteleseno sovraštvo vsega modernega, zlasti pa zapeda, kateri je po njegovem mnenju samo okultni sveto Rusijo in razdiir tamkajšnje srečno prejšnje življenje. Pobjedonoscev je bil rojen l. 1827. v Moskvi; študiral je pravo in ga tudi predaval na moskovskem vseučilišču. Veljal je za izvrstnega poznavalca ruskega državljanskega prava in je napisal o njem ačno knjugo, ki je še dandanes v rabi po vsej Rusiji. Za časa Nikolaja I. in Aleksandra II. je upravljal razne službe pri višjih cerkvenih oblastih v Moskvi, dasi ni bil svečenik; l. 1880. pa je bil imenovan višjim prokuratorjem sv. sinoda v Petrogradu in je to tudi ostal do l. nov. 1905, ko je moral radi odpora vse ruske inteligentne javnosti prjeti njemu odstopiti. Na Aleksandra III., katerega je v mladosti počeval pravno, je imel neomejen vpliv; njemu je pripisovati, da je unaknil Aleksander III. vse svobomiselne naprave, katerih ni mogel več odsvotvoriti Aleksander II., ker je bil umorjen. Pa tudi za Nikolaja II. je obdržal P. svoj usodepolni vpliv, dasi se je ta vpliv od dne do dne manjšal. V začetku sedanje revolucije je skušal s Plehvejem in velikim knezom Sergejem zatreti vsako gibanje za napredkom z nasiljem in skrajno ostrimi sredstvi. Zato se je poskušalo izvršiti proti njemu več atentatov. Poleg omenjenega „Karza civilnega prava“ je napisal P.

se „Zgodovino pravoslavnne cerkve“, „Pravilnike“, „Duševno življenje“ in še mnogo drugih del. P. je bil nesloven, delaven in zelo inteligenten človek — samo prišel je za nekaj stoletij prepozno na svet. Carjevo samostojstvo in ruski nazadnjaki pa so zgolji in P. veliko oporo in zagotovnika.

Loterijske številke.

Gradec dne 6. aprila 1907 št. 01, 86, 04, 11, 12, 03, 02, 09, 04, 07, 28, 03.

Ergonskega pomočnika

z ločno izobrazbo se takoj sprejme v trgovino z mesanim blagom. — Plača po dogovoru. 4-3

FRANC GEREC PIŠECE PRI BREŽICAH.

Učenca

iz dobre hiše ter z dobrimi šolskimi spričevali, sprejme takoj po pogovih 177 v trgovino mešanega blaga 3-1

JOŽEF ZORKO trgovec na Bregu pri Ptuj.

V Šostanju se takoj odda 26 več let obstojča

pekarija s stanovanjem.

Več se izve pri lastniku **I. Ivancu** gostilničarju v Šostanju.

Vozičke na angleških peresih, po vseh cenah, priprava: P. Kostlić v Celju.

Deklica

zmožna slovensčine in nemščine, želi vstopiti v trgovino kot

učenka.

Prijazno ponudbe: **J. Zupanc, Šostanj.** 175 3-2

Kupujte narodni kolek!

Občinskega

tajnika

sprejme žalska občina s l. najem t. l. proti mesečni plači 80 kron. — Ponudbe do 20. aprila t. l. na **županstvo trg Zalec.** 176 3-2

Meblovana 2-1

soba

se takoj odda. Eventualno s hrano. Več se izve v Vrtni ulici št. 17.

✠

Potrtim srecem naznanjajo vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem prežalostno vest, da je njih ljubljena mati, oz. mačeha, gospa

Apolonija Vrečer roj. Storman
posestnica v Vojniku

danes ob 4. uri zjutraj v starosti 76 let po dolgi mučni bolezni, prevadena s sv. zakramenti za umirajoče, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb predrage rajne bo dne 10. t. m. ob pol 4. uri popoldne.

Sv. maša zadušnica se boe služila dne 11. t. m. ob 7. uri zjutraj v tukajšnji župnijski cerkvi.

VOJNIK, dne 8. aprila 1907. 180 1

<p>Jes. T. Vrečer, veleposelnik in mezar v</p> <p>Dr. Karl Vrečer, c. kr. višji štabel zdravnik v p.</p> <p>Konrad Vrečer, c. kr. vojni zadušnik. pastorica.</p>	<p>Antonija Jagodič roj. Vrečer posestnica v Smarju.</p> <p>Neza Brozovnik roj. Vrečer trgovka v Vojniku.</p> <p>Katarina Švab, kterka.</p> <p>Marija Koocher roj. Vrečer posestnica v Podčetrniku. pastorka.</p>
---	---

↖ Iščete se ↗

akvizicijski potovalni nadzornik
za Spodnje Štajersko in Kranjsko

inteligentna, v govoru spretna, ter v boljših krogih vpeljana oseba s stalno plačo pri najstarejši domači

„zavarovalni družbi na življenje“.

Ponudbe naj se blagovoljivo poslati pod „29.307“ Gradec, poste restante 12.